

A L B E R T O B A C O I

Mierea Pământului

Documentul 9

Anexă scrisă în completarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Data publicării: 30.05.2024
GGKEY:0DZB16ZSR1S

Contact

Mobil: +40 720 897 250

e-mail: wordpress@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Copyright © 2024 Alberto Baco
Toate drepturile rezervate.

Cuvânt de Început

E toamnă iar. Căldura căminului iubitor te întâmpină cu aromă de ceai și miros de mâncare gătită. Tragi pătura pufoasă peste picioarele-ți înghețate și ascuți ploaia, privind pe fereastra parcă scufundată în apă cerul mohorât. De geam se lipesc frunzele care îți spun povestea lor și te întrebi cine ești și de ce ai venit aici, de câte ori te-ai îndrăgostit și ai fost rănit? Dumnezeuule!

Ce frumusețe ratăm din cauza tentației de a aplica lecții celor care ne-au greșit și ale nesfârșitelor scenarii conflictuale. Omul, suflet chinuit de propria lui carne! Viața ar putea fi o experiență fericită, lipsită de lacrimi și pericole.

Omul a primit autoritate peste natură și animale, dar și peste Pământ. În casa lui proprietarul hotărăște lucrurile, nu casa. Casa îi respectă deciziile chiar și atunci când proprietarul, în noaptea minții lui, o distruge.

Pentru a asimila materialul prețios ai nevoie să uiți tot ce ai fost învățat și să începi de la zero, cu o minte deschisă și o inimă dornică de a învăța. Cele mai absurde dintre afirmații, care îți vor da bătaie de cap, sunt cele mai adevărate. În timp vălul va cădea și vei dobândi viața independentă.

Aici, la școala sinelui, învățăm să fim iubitori și deschiși către învățarea care nu se termină. Noi nu ne considerăm atotștiutori și nu criticăm cu intenția de a distruge, ci de a ne uni cu Spiritul care în realitate suntem. Urmărește toate exemplele și analizează-te, ca să identifici momentele în care sufletul tău s-a unit cu Spiritul Tată. În felul acesta vei recunoaște semnificația și scopul alipirilor de Sursă.

Lumea te încarcă cu adevăruri valabile pentru o perioadă limitată de timp. După acest scurt timp adevărurile „definitive“ se modifică sau chiar se întorc la polul opus, iar tu ești împovărat cu convingeri depășite și nu te mai poți reinventa. Puțini oameni se pot dezvăța, pentru a redeveni curați precum copiii. Tu ești asemenea unui ulcior plin cu metodele lumii, din care îți administrezi leacuri dulci la gust care nu își fac efectul. Înțelegerea te izbăvește de rău, căci răul este întuneric și înțelegerea este lumină.

Învățații lumii îi declară inteligenți pe tinerii care reușesc să descurce o problemă matematică încălțată de ei și nu pe cei care descoperă scopul vieții, nu pe susținătorii umili ai păcii.

Instituțiile de învățământ îi premiază pe cei cu memorie bună, care și-o încarcă, nu pe aceia care știu unde să caute informații cu

acuratețe atunci când au nevoie. Adevărații genii ai lumii au fost și vor rămâne vizionarii spirituali, care au deschis muritorului de rând poarta către cerul tuturor posibilităților.

Omul care se lasă adorat de lume nu mai crește, asemeni copilului dădăcit care nu se mai dezvoltă. Critica este un instrument de perfecționare și excelență, care determină ființa confuză să pășească în toamna spiritului ei, etapa înțelegerii și a luminii.

Știința spirituală ne arată faptul că stelele și planetele care se văd cu ochiul liber pe cer nu sunt case ostile, pe care ființele nu pot supraviețui, dar pământeanul este încă prea slab pentru a își imagina acest lucru și a le cuceri. El nu își cunoaște puterea și nu rezistă, din acest motiv rămâne blocat în ghemul grosier de lume cu care se identifică.

Eu am văzut oameni care stăteau în mijlocul flăcărilor și focul nu îi ardea. Am văzut oameni care rezistau la temperaturi extrem de scăzute prin intermediul cunoașterii și al stăpânirii sistemului nervos. Atunci în mine s-a născut speranța că pământeanul își va redobândi puterea pierdută.

Râmele trăiesc în pământ, aceasta este casa lor pe care nu o pot părăsi. Insectele experimentează stratul superior al scoarței. Animalele se bucură de mai multă libertate, dar nu de una la fel de avansată ca cea a păsărilor. Omul conștient, prin intermediul Spiritului lăuntric, asigură tranziția între fizic și angelic, până la divin, și se eliberează de orice constrângere.

Cosmosul nu este un spațiu gol, este un câmp presărat cu proprietăți vitale. Lumile lui atrag suflete dornice de experimentare de la distanțe uriașe și le prezintă noi posibilități de dezvoltare. Munții micului Pământ ademenesc suflete călătoare care se află chiar și în afara galaxiei.

În loc de recapitulare menționez faptul că sorii sunt corpuri reflectante și nu surse arzând. Observatoarele cu raze X măsoară temperatura atmosferei lor superioare și nu pe cea a solului. Așa cum cuptorul cu microunde încălzește alimentele dar pereții care reflectă undele electromagnetice și magnetronul care le emite rămân reci și solul soarelui, sub atmosfera care reflectă lumina soarelui central, e rece.

Priviți o galaxie prin lentila unui telescop și realizați faptul că sorii miniaturali aflați în apropierea soarelui de mijloc sunt mai luminoși decât cei de la margine și va deveni clar ca lumina zilei că sorii centrali reprezintă sferile principale în care se oglindește lumina Marelui Soare Central al Universului și că avem de aface cu jocul aceleiași lumini; lumină care a indus savanții în eroare.

Faptul că sorii, spre deosebire de planetele lor, sunt luminoși în partea din spate, pe fața ascunsă de soarele central, este foarte ușor de înțeles. Sorii se învârt cu o viteză atât de mare încât spatele nu are timp să se stingă. Mai mult decât atât vă spun că partea din spate a stelelor își ia lumina atât de la ceilalți sori îndepărtați cât și de la sfera de capacitate a Universului, perete care trimite razele înapoi în centru, unicul punct de la care au plecat. Lumina este invizibilă și nu luminoasă, în ea se scaldă Cosmosul și vasta infinitate.

Petele solare nu sunt zone în care focul sferei plasmatice s-a stins, așa cum crede știința, sunt locuri în care atmosfera lui a fost străpunsă și nu mai reflectă lumina. Aceste pete reprezintă vulcanii activi ai soarelui. Odată cu voi înțeleg și eu aceste lucruri, căci Tatăl bun mi le reamintește.

Ce ați crede dacă v-aș spune că pe soare există apă, munți și vegetație, clădiri de locuit și oameni care discută despre Pământ privind-l? Locul din care acționează și vă supraveghează spiritul individual este chiar soarele cunoscut, iar ceea ce trăiți pe Pământ în varianta materială este hotărât de acolo. Căci toate bogățiile vi s-au dat de sus, așa cum susține Evanghelia.

Foarte puțini dintre voi veți crede asemenea scenariu desprins din filmele science fiction. Cauza este că știința a vorbit prea mult timp despre lucruri pe care nu le cunoaște, tot așa cum un orb din naștere descrie culorile.

Prin urmare există milioane de imagini în manualele școlare și în documentarele de pe internet în care stelele sunt reprezentate drept sfere arzând, dar nicio interpretare nu se apropie de adevăr.

Credeți atât cât puteți din cele relatate, dar luați în considerare faptul că toată învățătura umană este o prezumție, spre deosebire de informațiile revelate prin materialul inspirat de Părintele care a creat lumile, de la astru până la furnică și așa mai departe.

Trebuie să știți că Dumnezeu nu are legătură cu religia. Adevăratul Creator nu vă oferă confort, dacă urmăriți acest lucru, ci vă înaintează provocări aducătoare de suferință. Da, cu Dumnezeu doare la început, dar beneficiile sunt veșnice.

Răutatea ia omul bun și îl face rău, căci fiecare suflet întrupat poartă în sine sâmburele răzbunării și libertatea care i-a fost călcată în picioare. Acești oameni slabi devin sclavii demonilor interiori, care sunt un fel de a spune, și se pierd pentru totdeauna.

În vasta infinitate răul nu are un loc, acesta există numai pe Pământ. Dar Pământul actual va fi stârpit și un altul îi va lua locul, care va fi locuit de ființele merituoase și umile, care au absolvit.

Toamna Spirituală

Bun venit suflet încercat, demn de prezența Mea. Te afli acum aici pentru a scrie din nou, cu lacrimi de iubire, spre alinarea ta și a celor pe care îi chem la înțelegere și lumină.

Încep relatarea cu un set de întrebări care te va pune pe gânduri atât pe tine cât și pe cei mai fideli dintre cititori. Dat fiind faptul că ți-am revelat modul natural de conservare a Pământului și evoluția formelor spune-Mi, s-ar mai fi uscat Grădina Paradisului dacă primii oameni nu ar fi greșit? Ar mai fi venit ploaia în urmă cu treizeci de minute dacă nu ai fi chemat-o? S-ar fi adunat norii care aduc binecuvântarea și fără implicarea ta?

Dacă așa stau lucrurile înseamnă că voi sunteți determinați să roștiți anumite gânduri la momentul oportun, în așa fel încât să credeți că ați săvârșit miracole, când în realitate v-ați aflat în locul potrivit la momentul potrivit. Prin urmare ploaia ar fi venit și fără tine, iar cutremurul despre care ai aflat cu șase ore înainte să se producă s-ar fi produs.

Mă faci confuz mai degrabă decât să mă luminezi!

De ce arde vegetația în incendiile devastatoare la care omul privește neputincios, iar Dumnezeu tace și îngăduie? De ce sunt permise războaiele? De ce europenii au colonizat Africa și America și au pus stăpânire pe pământurile descoperite, forțând dar triburile care trăiau acolo să respecte legile impuse sau să piară de focul mâniei? De ce a fost Japonia lovită în repetate rânduri, atât de puternic, unde era în acele clipe de teroare Dumnezeu?

De ce este omul chinuit de viciul său până închide ochii? Ce plăcere are Dumnezeu privindu-l ca pe un vierme neputincios ori ce beneficii extrage sufletul de aici? Oare știința Îl poate înlocui pe Dumnezeu?

Ce întrebări răvășitoare la care nu reușește să răspundă nicio inimă! Eu îmi doresc să ajut oamenii cu înțelegerea și lumina, în același timp sunt atent să nu interpretez ceva greșit ca în schimb să le împărtășesc eroarea. Unele răspunsuri mi le-ai oferit deja,

astăzi mă străduiesc să cred în ele și să mă conving de faptul că ne sunt folositoare.

Ce slab în putere sunt acum, cu toate că ar fi trebuit să cânt de veselie! Pentru onoarea pe care am primit-o, pe care o resimt ca pe o povară, uit să fiu recunoscător. Dovada faptului că sufletul este predispus să adoarmă e de necontestat. Îți mulțumesc pentru răbdarea nesfârșită și pentru indicații. Încep capitoul actual cu o relatare nemaipomenită, încurajatoare și în același timp tristă.

În primăvara anului 2011, într-o noapte, am avut un vis neobișnuit. Mă aflam împreună cu tatăl meu pământesc într-o clădire care a început să se clatine, semn că avea loc un cutremur. Senzația a fost reală, motiv pentru care am plecat de lângă el și m-am apropiat de fereastră ca să văd ce se întâmplă afară. De acolo am privit străzile și trotuarele care se ondulau și copiii cu ghiozdane în spate care treceau, observând faptul că erau de etnie japoneză.

Acesta a fost primul vis din care m-am trezit tulburat, în stare de alertă. Ziua mi-am petrecut-o fără prea multă activitate, cu neajunsurile și supărările mele. Seara, ieșind în oraș, m-am întâlnit cu prietena mea care după ce i-am povestit visul ciudat a exclamat uimită: „tu nu ai văzut la televizor ce s-a întâmplat în Japonia?”

Cu adevărat, un seism cu magnitudine 9 pe scara Richter se produsese în regiunea Tohoku din Oceanul Pacific, urmat de un tsunami de cincisprezece metri înălțime care a adus orașe întregi la ruină. Cu toate acestea catastrofa nu s-a oprit aici. Ajuns acasă m-am așezat în pat mai devreme decât în serile obișnuite, reflectând la visul ieșit din comun și la evenimentul real care a avut loc pe planetă. Și am visat la fel de clar ca în seara precedentă.

De această dată mă aflam împreună cu tatăl meu pe balconul apartamentului nostru din București, România. El era îmbrăcat cu cămașa albastră pe care obișnuia să o poarte, iar la mână avea ceasul preferat de care în timpul vieții nu s-a putut dezlipi. Mi-au atras atenția aceste detalii lipsite de importanță mai mult pentru a îi recunoaște prezența.

Trecuseră șase ani de la moartea lui și depășisem momentul dureros, iar în vis eram conștient că visez și că urmează să mi se reveleze ceva. Iosif m-a privit cât se poate de serios și mi-a zis, indicând cu degetul spre o zonă îndepărtată „Albert, privește ce se va întâmpla pe Pământ și câți oameni vor fi nevoiți să plece în perioada următoare”.

Uitându-mă în zare am observat câteva clădiri neclare și un fel de furnale. M-am întors către el pentru a îl întreba ce anume mă îndeamnă să privesc și bum, trei explozii consecutive atât de

puternice încât au întunecat cerul cu fumul negricios s-au produs. Apoi atmosfera a rămas roșiatică pentru mult timp.

De dimineață am aprins televizorul pentru a vedea dacă s-a mai produs un eveniment important în lume și am rămas neclintit. Imaginea din vis, pe care tata mi-o indicase cu precizie, se transmitea în direct pe toate canalele de știri. Aceasta prezenta centrală nucleară Fukushima Daiichi, ale cărei reactoare fumegau. Apoi s-au produs exploziile, iar Japonia cădea, primind lovitură după lovitură.

Ce putem înțelege de aici?

Multe, dragul Meu, multe.

Înainte de toate străduiește-te să crezi că nimic nu se întâmplă în mod accidental și că Eu nu sunt o victimă a împrejurărilor. Mie nu îmi scapă soluțiile printre degete iar evenimentele nu Mă surprind, deoarece toate sunt hotărâte de Mine și au nevoie să se întâmple. Dovada constă în faptul că te-am înștiințat de producerea evenimentelor dinainte. La prima întâmplare ai luat parte, la a doua doar ai privit. Ascultă!

În orașelul numit Namie, aflat pe coasta de nord a Prefecturii Fukushima, există o școală construită pe două niveluri la nu mai mult trei sute de metri distanță de plajă, care în momentul cutremurului își desfășura activitatea în mod obișnuit. Ceea ce vei afla în continuare îți va testa credința.

Dat fiind faptul că autoritățile au fost luate prin surprindere nu au apucat să trimită semnalele oficiale de avertizare în vederea evacuării, nici nu au luat în calcul formarea unui val atât de mare de apă care avea să distrugă întreaga regiune. Atunci, sub ghidarea Mea și a spiritelor care au luat parte la salvarea sufletelor nevinovate învățătorii Școlii Elementare Ukedo au decis să evacueze clădirea în regim de urgență. Aceștia au condus elevii la circa un kilometru și jumătate distanță, într-o zonă sigură, pe Muntele Ohirayama.

La mai puțin de o oră, atunci când elevii și profesorii se aflau la adăpost, clădirea a fost lovită de valul care avea să îi înghită până la ultimul. Acest fapt la care ai fost prezent în spirit a avut loc așa cum ai citit. Ruinele școlii pot fi vizitate astăzi de către oricine, totuși mai importantă decât pereții scoroiți și rămășițele vizibile este povestea pe care localnicii au numit-o Miracolul din Fukushima.

Nu mi-am imaginat niciodată așa ceva, abia dacă îndrăznesc să scriu detaliile! În cazul în care este adevărat, deși visul meu s-a adevărit cu exactitate, înseamnă că formăm o echipă! Sunt sigur

că există spirite avansate care prin relația cu Cel care este veșnic viu și care nu a dormit niciodată primesc informații prețioase cu scopul de a interveni și salva ceea ce nu a fost dat încă pieirii.

Oamenii se vor îndrăgosti pur și simplu de aceste documente fenomen. Unii le vor lua în serios, căci vor crede în adevărul din spatele cuvintelor, alții se vor simți doar încurajați citind și este de ajuns. Aceștia nu vor aprofunda lectura atribuindu-și puterea Spiritului care mi se adresează și care există, de asemenea, și în interiorul lor. Continuă!

Miracole au loc în toate colțurile lumii, tot timpul, dar voi nu le vedeți. Ceea ce se întâmplă are nevoie să se întâmple, chiar și războaiele și incendiile în care ard pădurile, indiferent de consecințe. Faptul că focul mistuie în mod necontrolat vegetația nu e chiar un lucru rău. Ultima afirmație este și mai greu de conceput, ea pune la încercare mintea ascuțită a cititorului.

Află că răul din om, care îl părăsește prin căire sau de cele mai multe ori prin moartea trupului fizic, nu încetează să existe odată cu moartea trupului. Acesta rămâne în conștiința colectivă a umanității, se multiplică și crește în intensitate. Răul înfăptuit atrage asupra răufăcătorului un rău mai mare, tot așa cum valul care lovește țărmul se întoarce în adâncuri ca să curețe marea de resturi.

Atunci când răul nu își mai găsește loc în conștiința colectivă răătăcește în atmosfera Pământului și în final pătrunde în vegetație, ea fiind primul regn cunoscut de spiritele care se încarnează pe Terra. Spre purificarea Pământului soarele usucă vegetația și o predis pune la ardere. Soarele și vântul lucrează împreună atât timp cât este necesar. În felul acesta spiritele contaminate părăsesc lumea, iar în scurt timp natura se regenerează și devine mai bogată ca niciodată. Prin urmare, focul este purificator.

Reflectează la cele citite și caută să atingi tu singur această convingere, oricât de mult timp ți-ar lua.

În continuare dă frâu liber imaginației și identifică motivul pentru care permit războaiele. Răul crește în mod accelerat odată cu înmulțirea populației și sufocă sufletele bune care se înscriu în procesul desăvârșirii. Voi Îmi veți aduce la cunoștință faptul că răul ucide sufletele bune și că încearcă să pună stăpânire pe lume, dar răul nu va ucide niciodată mai mult decât îi voi permite Eu. Un leu sătul nu va omorî un pui de căprioară nici dacă puiul se va așeza de bună voie în brațele lui.

Adevărul este că omul bun nu este ucis, pe aceasta o credeți voi, ci trece din moarte la viață, el este adevărul.

Am trăit exact ceea ce susții cu privire la incendiul, dar nu am privit lucrurile din perspectiva pe care mi-ai oferit-o.

În perioada în care am trăit pe Insula Corfu, în Grecia, într-o zi am fost trezit de câteva avioane de stingere a incendiilor, care survolau zona și creau o atmosferă dramatică. Ieșind pe plajă am observat o jumătate de cer întunecat, semn că focul scăpat de sub control crea dificultăți autorităților care făceau tot ce le stătea în putere pentru a îl stinge. Soarele strălucea ca niciodată, vânturile violente aproape că mă ridicau de la sol.

Ca martor al evenimentului nedorit am vrut să mă implic, dar puterea mea de om era depășită, semn că trebuia să mă dau la o parte și să permit forțelor nevăzute să acționeze.

Plimbându-mă cu picioarele în apă m-am rugat în sinea mea ca distrugerea să se oprească iar răul să nu câștige, în schimb să stăpânească asupra locului dragostea Ta și blândețea. De fiecare dată când rosteam rugăciunea vântul creștea în intensitate în loc să scadă și incendiul se răspândea. Rafalele de vânt îmi îngreunau mersul, iar nisipul și stropii sărați ai mării îmi intrau în ochi încât abia mai vedeam locul.

M-am mirat că se întâmplă astfel, considerând dar că al meu cuvânt este inefficient în fața forțelor naturii, însă am continuat să mă rog cu mai multă putere divină, care ulterior mi-a pătruns trupul firav. Soarele și vântul se impuneau ca doi îngeri necruțători, formând vârtejuri violente care purtau cenușa copacilor sacrificați în văzduh, apoi mi-o așezau la picioare. În fața mea cădeau drept ofrande frunze arse și crenguțe fumegând.

Atunci mi s-a deschis vederea interioară și am văzut un rău uman de o concentrație foarte mare, care era chemat acasă, adică în inexistență, dar se opunea cu vehemență plecării. Țipete, urlete și blesteme nemaiauzite ieșeau din gura-i spurcată, voind săucidă lumea întreagă, dar Dragostea s-a făcut simțită și i-a adresat, sub formă de poruncă, cuvintele următoare: „te aștept cu brațele deschise, timpul tău s-a scurs“. Imediat vântul a încetat iar dezastrul s-a oprit de la sine, fără intervenția zadarnică a nevăzătorilor.

Avioanele și elicopterele s-au întors la bază, iar pe insulă s-a așternut liniștea. În realitatea fizică incidentul a durat circa nouă ore, vreme în care forțele spirituale și sufletele conștiente au lucrat la curățarea planului terestru.

Aceasta povestită a fost și ultima mea zi petrecută în sătucul Agios Georgios sud, o experiență spirituală nemaipomenită, din care povestesc acum pentru prima dată, atât de puțin. Biletul de autocar rezervat pentru a doua zi dimineață mă chema la cameră

pentru a îmi pregăti bagajul, totuși impactul trăirii a fost atât de puternic încât am rămas pe stâncă din apropierea plajei sălbatice până la miezul nopții, contemplând apusul soarelui, luna și stelele, ascultând pentru ultima oară valurile.

Forța crescândă a soarelui chinuie materia contaminată, însă totodată purifică Pământul așa cum susține Biblia. Multă vreme am crezut că prin poluarea atmosferei se înrăutățește situația și că cel bun are de suferit. Și este adevărat, puterea soarelui crește în intensitate prin contribuția negativă a umanității, dar răul a cărui existență este timpurie își dă, prin nepăsarea dovedită, sentința.

Întodeauna m-am întrebat de ce în prezent nu se mai produc minuni la fel ca pe vremea apostolilor. Miracole au loc tot timpul, dar numai omul sensibil în cele spirituale le poate identifica. Pentru omul complet materializat nimic nu are sens, în percepția lui totul este o pierdere. În trecut nici măcar sclavii nu gândeau doar mental, așa cum gândesc astăzi toți învățații.

Adevărul este că puterea primordială nu ne-a părăsit, noi am încetat să mai fim conștienți de ea și astfel ne-am pierdut încrederea. Ce onoare pentru mine să contribui la lucrarea divină! Mă bucur că înțeleg evenimentele din această perspectivă, amintindu-mi faptul că nimic nu este doar fizic, totul este mai întâi de toate spiritual.

Și vă mai spun ceva, vouă, celor puțini la număr care vă hrăniți spiritual, și anume faptul că eu, ca om, nu sunt credul. Eu nu cred în lumea așa cum mi-a fost prezentată, în părinții mei care nu au știut, în învățătorii lumii, în preoți și politicieni ori în iubirea matrimonială deluzorie. Religiiile pământului sunt hărți psihologice, imagini eronate a ceea ce se crede că este sus, deasupra inteligenței umane. Eu cred în ceea ce îmi descoperă Spiritul lăuntric care sunt, Singurul care este în măsură să îmi dezvăluie identitatea și scopul pentru care civilizația a avut nevoie să treacă pe aici.

Eu nu cred vorbele lipsite de esență ale celui mai influent și mai bogat om de pe planetă, nici pe ale președintelui țării, căci nu mai sunt copil. Ceea ce vorbește omul adormit este pentru adulții care la minte au rămas copii...

Dacă tu nu cunoști locul de unde vii și în care te vei întoarce după consumarea vieții terestre și nu ai aflat scopul pentru care te-ai născut pe planetă, dar cauți să îi înveți pe alții și îți susții cu îndârjire autoritatea, ai nevoie să îți faci un control psihiatric, iar adepții care te urmează trebuie să îți urmeze exemplul. Este oare înțelept ca un orb să conducă un grup de oameni? Ce prostie, câtă ireponsabilitate!

Eu cred doar în Spiritul lăuntric care sunt, care îmi descoperă știința spirituală ce ulterior va fi cercetată și dovedită, chiar dacă în realitate nu este nevoie de dovezi. Eu urmez Spiritul care sunt și aceasta mă face un om liber. Căci Spiritul care mi se descoperă sunt eu, în vreme ce omul Alberto este doar o creație a Chipului și Asemănării Lui.

Iubirea unui tată față de copilul său nu este tatăl în sine, este cel mai nobil sentiment emanat de părintele conștiințios și astfel iubirea este mai mult decât tatăl. Analogia folosită nu ar trebui să vă sperie totuși, pe voi, cei care vă temeți de Dumnezeu. Eu nu spun că omul este mai mult decât Dumnezeu, ci spun că este cea mai sublimă manifestare a Lui. Căci dacă omul conștient nu este iubirea lui Dumnezeu, întreb, atunci cine este?

Abia acum putem înțelege faptul că Hristos se ruga Spiritului care era, care de dragul oamenilor a ales să îmbrace haina terestră cu scopul de a putea fi perceput ca persoană. Orice om care crede în Dumnezeu crede de fapt în el însuși, iar atunci când se roagă pătrunde în sferile sale interioare de unde scoate la lumină noi aspecte de experimentat.

Omul aflat pe calea desăvârșirii depășește inteligența umană, mândria și interesul pentru afirmare și îmbogățire, ori alte astfel de aspecte animale asupra cărora a biruit, care strigă în urma lui și îi arată pumnul. Pentru el viața de dinainte de trezire nu înseamnă mai mult decât amintirea unui vis, de aceea nu este preocupat de carnea timpurie, ci investește cu înțelepciune în sufletul pe care și-l modelează pentru veșnicie.

Viața cotidiană în care se trezește, își face toaleta și fuge la serviciu, apoi face cumpărăturile necesare și se întoarce acasă ca să se odihnească, încetează să existe pentru el. Cu toate că orice lucru neînsemnat se trăiește cu entuziasm și recunoștință nu are niciun sens ca muntele să se intereseze de furnică.

Iată-ne ajunși, după momentul de claritate pe care l-ai oferit cititorilor, la întrebarea „de ce sunt permise războaiele?”

Află că în iubirea Mea infinită permit și acest lucru datorită angajamentului luat și anume acela de a vă respecta libertatea în orice condiții. Eu mai degrabă permit masacrarea a milioane de oameni decât să Mă opun alegerilor voastre și astfel să vă transform în animale. Dacă aș proceda altfel evoluția voastră ar avea de suferit, iar rasa umană s-ar dovedi a fi o greșeală și nu ar mai putea continua.

Dacă voi, inspirați de Duhul Iubirii, ați pune capăt războaielor, viața pe planetă s-ar transforma pozitiv. Atunci ați trăi în

Paradisul promis pe care l-ați creat și libertatea s-ar păstra. Dar dacă aș interveni împotriva voinței voastre pentru a pune capăt războaielor nu ați mai fi liberi, iar Paradisul nu ar putea exista. Atunci ar veni sfârșitul, fiindcă Pământul ar deveni inutil și l-aș spulbera. Viața este, prin definiție, libertate, de aceea vă spun că fără libertate nici viața nu ar exista.

Eu am permis Imperiului Roman să se extindă pe suprafața Pământului ca să stăpânească popoarele și să le administreze cu sabia și blândețea, în funcție de caz. Legea trebuia să coboare în lume și să o pregătească pentru altoire, iar înșelăciunea și primitivismul trebuiau stârpite prin orice modalitate. Așadar romanii, cea mai nobilă rasă de om existentă în vremea în care am umblat în trup printre voi, care sunt europenii de astăzi și nu numai, sunt răspândiți în toată lumea și împlinesc voia Mea cu desăvârșire, în necunoștință de cauză. Orice popor care va ridica mâna împotriva lor va fi zdrobit ca un vierme, iar rămășița îi va fi împrăștiată în drum.

Acum cunoști motivul pentru care am lovit, prin intermediul oamenilor și cel al naturii, state ca Japonia și pe cele din orient, care au încercat să se opună colonizării?

Înțeleg.

Cunoaște faptul că orice închisoare are nevoie de un sistem capabil să implementeze legea și să păstreze ordinea interioară, iar prizonierii trebuie să se teamă de ea în vederea reabilitării. Pământul este o închisoare, așa cum o numești tu măhnit. E drept că închisoarea terestră este doar o etapă în călătoria sufletelor, ea nu reprezintă o metodă divină de îndreptare, ci o consecință a faptelor pe care le-ați săvârșit în trecut.

Omul care Mă urmează scapă de condamnarea terestră, el se plimbă pe coridoarele închisorii umane, pleacă și revine și poate vizita pe oricine. În viitor închisoarea va fi desființată și oamenii vor trăi liber, iar Iubirea (Eu) va sta în mijlocul lor și îi va ghida. Popoarele vor dărâma statuile conducătorilor umani și vor arde steagurile, crucile și icoanele și Mă vor slăvi pe Mine, Singurul Domn și Adevărata Iubire. Ei vor distrage armele sofisticate, ale căror materiale vor fi reciclate și transformate în dispozitive ingenioase și utile de lucru. Omul va prospera pe toate planurile, iar viața lui va fi frumoasă și va deveni mai lungă.

Dar loviturile Mele sunt mângâieri care prelungesc viața pe planetă. Dacă o plantă se îmbolnăvește Eu tai ramura afectată din timp, ca boala să nu primeze și astfel să fie nevoit să renunț la ea. Femeile care cresc flori în ghivece cunosc faptul că după

consumarea resurselor existente în micul recipient floarea își va opri creșterea. Frunzele aflate mai departe de tulpină se vor usca primele, iar treptat viața va părăsi planta. Dar dacă este curățată periodic de ramurile care consumă mult și oferă prea puțin va fi verde pe tot parcursul anului și va oferi casei un aer revitalizant și prosperitate.

Planta, la fel ca orice altă ființă, este înconjurată de o aură, ca o sferă de capacitate a universului ei miniatural. Așadar dacă este îngrijită în mod corespunzător la maturitate va atinge marginile sferei, chiar dacă pe parcursul dezvoltării îi vei tăia toate frunzele.

Nu, nu este.

Poftim?

Planta nu este înconjurată de o aură. Nimic nu este înconjurat de aure sau suflète, să fim serioși. Am urmărit prezentarea unui astrofizician celebru care a vorbit despre un experiment cu raze X, care sunt un tip de radiații electromagnetice. Savantul care a efectuat experimentul a așteptat cu aparatul pornit momentul în care voluntarul și-a dat duhul dacă pot spune așa și nu a observat sufletul despre care se presupune că în momentul morții părăsește trupul.

De ce nu îl urmărești pe matematicianul și bioeticianul John C. Lennox, absolvent al Școlii Regale din Armagh, al Colegiului Emmanuel și al Universității Cambridge? El a cercetat mulți ani matematica servind Universității Wales din Cardiff, care l-a premiat. Apoi au urmat universitățile Oxford și Surrey, Würzburg și Freiburg. El este masterand în artă și doctor în filosofie, iar peste toate aceste titluri insignifiante este un servitor credincios, un om umil care înțelege și vede, vorbitor în public și autor de carte.

Minunatul! Se citește înțelepciunea pe fața lui împăcată și îi mulțumesc pentru dedicare; el nu se teme de nimic! Imediat voi merge la bibliotecă pentru a îmi achiziționa câteva dintre cărțile lui. Acum să revenim la astrofizicianul nostru și la încercarea de a observa sufletul cu ajutorul radiațiilor necunoscute.

Astrofizicianul care a prezentat vechiul experiment cu scopul de a nega existența sufletului susține că soarele este o sobă care încălzește vidul cosmic ca să nu înghețe planetele, reprezentate de niște bolovani sferici și lipsiți de viață?

Exact așa.

Tu ai privit vreodată cu ochii tăi o radiografie?

În urmă cu cinci ani mi-am făcut o radiografie pulmonară la cerere, cu scopul de a mă angaja în domeniul Horeca, pe care am

analizat-o în mod superficial preț de câteva minute.

Ce ai observat pe fundalul întunecat?

O reprezentare abstractă a țesutului muscular și a organelor, urmată de alta puțin mai bine definită a sistemului osos.

Ce sunt elementele pe care le-ai descris în fapt?

Imaginea ilustrează materia, care prin razele X se vede mai slab decât se vede cu ochiul liber, dacă mă întrebi pe mine.

Este evident că punându-ți un vâl în fața ochilor nu vei vedea materia mai clar decât o vezi cu ochiul liber. Imagistica medicală nu observă trupul omenesc mai clar decât se vede el în realitate, ci privește situația dinăuntru lui din cauză că în interior ochiul fizic nu are acces. Însă sufletul este chiar opusul elementelor pe care le fotografiezi cu ajutorul razelor X.

Razele folosite în astronomie reușesc totuși să observe ceea ce ochiul fizic nu a fost înzestrat să observe, cum ar fi câmpurile magnetice, gazele cosmice și temperatura atmosferelor, aceasta cu aproximație, dar nu observă particulele eterice care alcătuiesc viața.

Trebuie să știi că lumina nu se poate lovi de lumină și să se întoarcă la emițător pentru a își confirma existența, în cazul nostru fiind vorba de lumina sufletului. Lumina se lovește de corpul material dens ori mai puțin dens, care o trimite înapoi, astfel este confirmată existența formei, nu și a luminii din interiorul formei. Lumina este totul, atât tipul de rază care circulă înainte și înapoi și care intră în coliziune cu materia, cât și spațiul pe care raza îl parcurge.

O explicație filosofică grea pentru omul sărac cu duhul!

Nu vreau să devin obositor, dar am nevoie de o imagine clară a sufletului chiar acum.

Sufletul nu este perceptibil și prin urmare nu îl poți vedea.

Dumnezeu nu este în măsură să mi-l arate ori nu mai găsește soluții la provocările pe care I le adresez?

Eu am soluții, în contextul de față tu ești cel neputincios.

Dacă nu îmi vei arăta sufletul „Mierea Pământului“ se va opri aici!

Dacă nu te-ai cunoaște mai bine decât te cunoști tu însuși te-aș numi un om prost. Dar știi că joci acest rol pentru oameni și cauți să le oferi înțelegerea și lumina la care nu au acces.

Ai lăcrimat citind ultimele cuvinte, înghițind în sec, oricât de tare ai ținut să nu îți arăți sensibilitatea. De aceea pregătește-te ca împreună cu cititorii acestui material inovator să învățați să percepeți sufletul.

Așteaptă numai să mă ridic de la birou și să mă așez în pat, pentru a evita o lovitură în cazul în care nu voi rezista și îmi voi pierde cunoștința în urma viziunii.

Rămâi acolo unde ești, pentru o nouă percepție asupra sufletului nu ai nevoie de măsuri de precauție.

Deschide-mi vederea interioară!

Deschide imaginea radiografeii pulmonare în programul de editare foto al sistemului de operare pe care îl folosește computerul tău. Ajustează imaginea selectând opțiunea revert și voilă, contemplează reprezentarea atât cât ai nevoie! Aceasta este cea mai aproape de adevăr imagine a sufletului accesibilă omului.

Fundalul alb este sufletul, în timp ce părțile vizibile sunt locurile în care lumina sufletului pătrunde mai puțin, aceasta fiind blocată parțial de materie, tot așa cum pereții locuinței tale blochează semnalul de telefonie. Aura sufletească se află peste tot în jurul omului, nu doar în interiorul trupului material.

Cu cât trupul este mai puțin dens, cu atât ființa este mai însuflețită și mai curată, căci lumina sufletului îl pătrunde în măsură mai mare. Prin detașarea de ocupațiile lumești și abordarea căii adevărului atomii care îți alcătuiesc trupul se curăță și devii mai ușor, la propriu, atunci când te urci pe cântar. Doi bărbați care au aceeași înălțime și constituție, pot avea o greutate diferită.

În inimă lumina sufletului pătrunde foarte puțin. Cum se face că în cel mai important organ al trupului sufletul este prezent mai puțin, în ciuda faptului că atunci când vorbim despre viață, iubire și Dumnezeu, facem nenumărate referiri la inimă?

„Inima materiei era pustie, sălbatică și prea puțin luminată. Atunci, prin voința Sa, Începătorul...”

Este a treia oară când îmi amintești acest text din documentul doi al seriei. Ca de fiecare dată ai dreptate și înțeleg perfect cum stau lucrurile. În realitate totul este suflet, mai puțin materia care încetinește lumina.

Ochiul uman este conceput în așa fel încât să vadă obiectele luminate cu ajutorul luminii și nu lumina în sine. Dacă într-o zi ar dispărea planeta, cu tot ce poartă pe ea, inclusiv atmosfera, totul s-ar întuneca. Atunci nu ar mai fi zi, chiar dacă soarele ar lumina în aceeași direcție, cu aceeași intensitate. Dacă inversez imaginea descrisă în imaginația mea voi observa faptul că totul este lumină (suflet), mai puțin materia care blochează lumina.

În ochii Tăi curățai Cosmosul este luminat, iar sorii și planetele care încetinesc lumina cu individualitatea lor, fapt pentru care în final mor, sunt întunecați.

Încă nu realizez faptul că am reușit să extrag de la Tine aceste informații uluitoare pentru care Ți mulțumesc și Te iubesc! Unii oameni au nevoie de alinare, în timp ce alții, cu inimile împietrite și mintea încărcată, au nevoie de informații suplimentare. Însă în orice fel ai suci explicațiile adevărul este unul singur: iubind vei transcede gândirea și lăsa povara.

Dacă m-aș fi aflat în pielea sufletului care s-a oferit voluntar mi-ar fi părut rău pentru savantul descurajat căruia i-aș fi spus că încă nu există nimic care să poată fi observat de om. Sufletul își extrage materia din trup în trei zile, timp în care o selectează și își creează un fel de formă astrală.

Așa este, iubitul Meu, este precum înțelegi și transmiți altora înțelegerea. Astrofizicianul nostru nu este limitat însă din cauza faptului că îi lipsește cunoașterea. El are, slavă cerului, mai multă cunoaștere decât tine, dar nu reușește să facă conexiunile.

Revenind la subiectul nostru îți spun că mișcările de teren se produc în momentul în care scoarța terestră contaminată e atrasă în interiorul Pământului spre purificare și alta curată se ridică în loc. Procesul este similar cu cel al reciclării apei.

Apa din vezica Pământului, reprezentată de adâncul oceanelor, este absorbită în interior așa cum trage o pompă și apoi iese filtrată, fiind supusă unui proces natural complex. Apa fierbe în interiorul Pământului, apoi este răcită și mineralizată cu ajutorul gazelor subterane care o împing la suprafață. Dacă apa nu ar fi fost absorbită și purificată izvoarele ar fi secat, iar oceanele ar fi acoperit chiar și vârful Muntelui Everest.

Dacă oamenii ar citi și înțelege aceste lucruri simple ar face primul pas în evoluția lor ca ființe spirituale. Apoi ar parcurge cu bucurie celelalte etape ale desăvârșirii, și sufletele nefuncționale și urâte li s-ar înfrumuseța.

Un om iubitor de Dumnezeu, mulțumit de sine, îndrăgostit de viață și de fiecare dimineată. O inimă ghidată, un suflet ascultător, care nu încearcă să se afirme, ci caută împlinirea sprijinind lumea! El este omul umil care am devenit, care Ți mulțumește cu iubire în privire pentru fiecare cuvânt pe care l-a auzit, adiere care l-a mângâiat, pentru fiecare lacrimă vărsată și învățătură asimilată.

Tu la început m-ai liniștit, pe parcurs m-ai vindecat, dar m-ai certat și m-ai scos din sărite cu iubirea insistentă cu care m-am luptat până în clipa în care am căzut, apoi m-am ridicat ca un om nou, cu măiestrie modelat. O, lume, dacă ai vedea ceea ce văd eu ai fi transformată într-o clipă!

În continuare vă voi oferi un exemplu cu privire la inteligența

umană, urmat de tentația de a înșela, care are influență asupra maselor dar nu are nicio putere asupra omului conștient.

Același astrofizician cunoscut și respectat a fost invitat la o emisiune unde a declarat faptul că soarele este alb. El a afirmat, cu fruntea ridicată, fiind total amuzat de situație, citez: „oamenii susțin că soarele este galben, dar nu este, soarele este alb“. El a continuat să explice fenomenul emanând un aer de superioritate, fiind încurajat de prezentatorul lingușitor și nu în ultimul rând de publicul gălăgios plătit pentru a aplauda la comandă.

Copii, observați eroarea din contextul dat? Dacă nu, voi face Eu lumină, după cum urmează:

În primul rând oamenii nu susțin nimic de la ei înșiși, fiindcă oamenii de rând nu au cunoaștere. Ei repetă ceea ce au fost învățați de către știința oarbă care a susținut, vreme de sute de ani, faptul că soarele este galben și că este un foc, mai exact o sferă plasmatică. Tot așa a susținut și faptul că globul pământesc are forma unui pătrat sau a unei farfurii plate, în trecut. Știința și-a revizuit valorile odată cu acceptarea descoperirilor pasionaților de știință spirituală, dar nu și-a recunoscut niciodată rușinea. În schimb i-a respins și ucis pe adevărații vizionari în toată istoria și și-a atribuit rezultatele lor.

Iată că instituția a avut nevoie încă o dată de un țap ispășitor ca să iasă cu basma curată din situația stânjenitoare, și astfel a aruncat vina pe oamenii de rând.

Acum, copii, deschideți manualele la pagina care ilustrează sistemul solar reprezentat de instituția pământească, dar și orice alt material de referință și priviți modul perimat în care știința își formează susținătorii de mâine, prezentând dar o sferă arzând de culoare galbenă, în jurul căreia orbitează altele mai mici, lipsite de viață și lumină.

Adevăratele descoperiri sunt săvârșite de oamenii avansați spiritual, pe care îi inspiră Eu, Creatorul creației. Inteligența șarpelui uman este de râsul Pământului, motiv pentru care în ea nu mai cred nici copiii. Omul matur nu are nevoie de dovezi validate sau teorii greoaie pentru a se convinge de faptul că soarele este alb, el îl poate privi cu ochiul liber pe cer, la amiază, atunci când soarele e sus și atmosfera este curată.

Iubiților, trebuie să știți că a alege între Dumnezeu și știință nu este o viziune demnă de omul conștient, căci Dumnezeu este adevărata știință. Tot ceea ce vedeți a fost creat și este menținut de știința spirituală incomprehensibilă a Iubirii de la care a pornit totul și a Înțelepciunii care menține tot.

Eu am prins șarpele uman și i-am zdrobit capul, acum el Mi se încolăcește de picioare vrând să supraviețuiască. Însă viitorul nu este pentru el, ci pentru sufletele răscumpărate din stăpânirea morții, ale căror nume este știut numai de Mine.

„Nu vrei tu să fii adorat de orbi și lumea să îți dea dreptate? Ascultă-mă, atribuie-ți tot meritul și primește adorația care ți se cuvine, vei vedea că nu vei muri așa cum susține Dumnezeu.

Dar dacă Dumnezeu este doar o închipuire de-a ta? Dacă îți irosești viața în loc să te bucuri de șansele pe care acest Pământ ți le oferă? Crezi că te va iubi cineva după moarte? La ce folos iubirea tuturor după ce închizi ochii? Nu vrei să te gândești mai mult la tine și să nu mai joci rolul samariteanului, ca să nu regreți mai târziu? Dacă după părăsirea trupului se disipă conștiința în care ai investit toată existența?”

Așa îți vorbește șarpele uman care există în fiecare om. Tot el caută să te perfecționeze după regulile politice și religioase și te judecă pentru fiecare greșeală, ca să te distrugă. Eu nu te judec și nu te distrug, ci te iubesc după fiecare greșeală și te luminez.

Șarpele uman s-a gândit deja la toate variantele și a luat în stăpânire toate porțile. Tot ce gândești în afara clipelor de comuniune cu Mine este de la el, căci trupul tău îi aparține. Atenție, tu nu trebuie să te perfecționezi în fața Mea, căci aceasta naște în inima ta mândria și îți întărește identitatea în loc să ți-o dizolve. Eu îți răspălătesc sinceritatea și umilința și salut blândețea care se naște în urma recunoașterii neputinței în fața tentației.

Voi nu trebuie să Îmi demonstrați că sunteți mari și puternici, ca să deveniți mândri, ci rămâneți umili. În fața Mea niciunul nu este mare, iar cel care se crede mare este cel mai mic.

Chiar și trimisul Meu, după predarea acestor lecții la finalul lucrării își lasă identitatea și se întoarce în Sânul Iubirii. Singurul Învățător adevărat sunt Eu, mesagerii reflectă lumina Mea la fel ca sorii. Mulțumită lor s-au dezvoltat civilizații. Și îngerii le vor purta trupurile pe brațe, iar pietrele se vor înmuia și vor plânge. Lumile se vor deschide și ființele vor fi ascultătoare, căci pacea a fost plătită cu sânge nevinovat.

În continuare am nevoie de claritate cu privire la un alt aspect delicat și anume când și în ce mod se manifestă Duhul Sfânt prin intermediul oamenilor?

Anumite grupări religioase creștine și nu numai susțin un fel de spectacole dacă le pot numi așa în care după citirea unui pasaj biblic vorbitorul trece prin fața adepților din primul rând, pe care îi atinge cu mâna iar aceștia se trântesc pe podea sau tremură, ca

reacție a manifestării Duhului Sfânt în interiorul lor. Ce îmi poți spune despre ei?

Eu nu știu despre cine vorbești.

Vorbesc despre oamenii prin care se manifestă Duhul Sfânt în planul fizic, după cum susține Evanghelia în Faptele Apostolilor, capitolul 2 versetul 4. Apoi Duhul le oferă abilități supranaturale de a vorbi în limbi necunoscute.

Duhul Meu Sfânt se manifestă în realitatea fizică chiar acum prin intermediul tău, însă nu te aruncă pe podea și nu te face să tremuri, ci te întărește ca să îți îndeplinești menirea cu răbdare, înțelepciune și discernământ. Ce altceva mai dorești să știi?

Vreau să îmi confirmi manifestarea Duhului Sfânt prin adepții bisericii baptiste.

Consider că tu ești în măsură să descrii bisericile oamenilor și nu Eu. Din acest motiv ai plecat acolo, pentru a le valida sau abroga. Bisericile lumii nu Mi se adresează, iar Eu nu pot vorbi în numele lor.

Am descris deja comportamentul adepților acelei ramuri bisericesti, voiam doar să aflu de la Tine dacă manifestarea e reală.

Este. Acei oameni se aruncă pe podea și bolborosesc așa cum ai văzut.

Pătrunși de Duhul Tău?

Adevăr îți spun că dacă M-aș retrage din om chiar și pentru o secundă omul ar cădea din picioare.

Este foarte important ceea ce susții cu ultima afirmație. Dacă viața s-ar retrage din om chiar și pentru o secundă omul ar cădea din picioare, totuși adepții bisericii baptiste se trântesc pe podea spunând că au fost pătrunși de viață în mod abundent. Îndeosebi, vorbirea lor în limbi necunoscute este o bolborosire neinteligibilă și este o fraudă.

Analizând frazele improvizate ale vorbitorilor mincinoși realizez faptul că atunci când se străduiesc să repete anumite sunete simple rostite anterior nu le iese, spre deosebire de vorbirea într-o limbă pe care stăpânind-o omul e capabil să rostească aceleași trei cuvinte fără eroare chiar și de o sută de ori. Cu toate acestea apare întrebarea de ce Dumnezeu mi-ar vorbi decât mie, omului special, dar lor nu le-ar vorbi și deci trăiesc în iluzie? Toți oamenii pot vorbi cu Dumnezeu, tot timpul.

Întrebi aceasta pentru tine sau pentru oameni, ca ei să înțeleagă modul în care poate fi utilizată puterea lui Dumnezeu?

Întreb pentru oameni, eu știu deja toate lucrurile pe care mi le descoperi.

Este bine așa.

Află că Duhul Sfânt se manifestă în planul fizic prin anumiți oameni ca să trezească umanitatea, să aducă înțelegerea și lumina în mijlocul lumii, nu să o adoarmă și cu atât mai puțin să i se laude. Duhul Meu Sfânt se folosește de evenimente naturale și de oameni care își dedică viețile cunoașterii adevărate, fiind impulsionați de o iubire lăuntrică, și acționează cu înțelepciune și discernământ așa cum a fost relatat în Faptele Apostolilor capitoulul 2, începând cu versetul 17 până la versetul 21.

Oamenii prin care se manifestă Duhul Sfânt nu sunt actori și nu organizează spectacole prin care întăresc superstiția. Duhul pătrunde omul în mod insesizabil. El nu râde, nu se bucură forțat și nu dansează în fața credulilor. Mai presus de toate nu minte și nu săvârșește acțiuni stupide, ci toate intervențiile sunt hotărâte cu precizie, iar rezultatele Lui sunt uriașe.

Ce ajutor ai oferit umanității în timpul vieții dacă te-ai trântit pe podea cu Biblia în mână și ai bolborosit din buze ceva ce nu a înțeles nimeni? Cum ai contribuit la hrănirea celor înfometaji, la trezirea celor adormiți, la răscumpărarea celor nevinovați?

Întunecaților, ați batjocorit această rasă pe seama naivității ei fără să vă pese că se duce de răpă, iar acum vă mirați că răul se întoarce împotriva voastră și vă ucide fără milă. Nu meritați voi oare răul care sunteți?

Cum reușește un suflet atât de slab ca cel care scrie aceste rânduri să vorbească adevărul și totuși să rămână în picioare, în ciuda furtunilor care s-au abătut asupra lui și i-au amărât existența, iar voi să vă folosiți de adevăr în scopul dobândirii puterii și în final să cădeți pradă rușinii?

Dacă Mi-ați fi sacrificat o singură zi, pe care de fapt v-ați fi dăruit-o vouă înșivă, ați fi înțeles acum cuvintele Mele. Iar dacă v-ați fi dedicat cuvântului timp de trei sute de zile, l-ați fi auzit.

Considerați că un copil care descâlcește ecuații matematice cu viteza unui calculator este soluția? Cei pe care îi numiți genii sau child prodigy vor salva lumea? O, nebunilor de legat, aceștia care caută să vă facă pe plac sunt rușinea, boala care trage în jos generația!

Orice tânăr format de școlile pământene crede că milionul de euro este soluția, pe toată durata vieții el nu mai vede altceva. Și crede că banul îi oferă omului libertatea dar cu bani, omul, atât cel mic cât și cel mare, este cumpărat. Așa eșuează o civilizație, iar Eu sunt nevoit să renunț la ea și să o înlocuiesc cu alta.

Rațiunea desconsideră emoția. Aceasta consideră faptul că

emoția denotă slăbiciune și că slăbiciunea influențează gândirea, însă nu este așa. Emoția este motorul gândirii umane, iar imaginația este combustibilul ei.

Așadar bucurați-vă, căiți-vă și iarăși să vă bucurați. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât L-a dat pe Singurul Lui Fiul, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică, scria Ioan în Evanghelia sa. Cu adevărat, în slăbiciunea lui apostolul a vorbit în felul acesta oamenilor, deoarece oamenii nu erau pregătiți pentru mai multă lumină, acum sunt:

Adevărul este că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât S-a umilit pe Sine Însuși venind în ea, ca oricine crede în El să nu piară, ci să dobândească veșnicia.

Astăzi se împlinesc douăzeci și doi de ani de la evenimentul regretat din zona financiară a Manhattanului. În parcul memorial se aud fântânile, locul în care odinioară a fost vărsat mult sânge. Mă aflu în imaginația mea influențată de Spiritul lăuntric, dar văd clar încât parcă am străbătut bariera distanței cu trupul. Îmi plimb degetele peste numele victimelor gravate în marmură, resimțind groaza care încă mai persistă.

Eu nu m-am oferit vreodată să comentez evenimentul, de fapt m-am dat la o parte din calea specialiștilor care s-au grăbit să își dea cu părerea, creând zeci, dacă nu sute de scenarii conspirative, unele mai absurde decât altele, în zadar.

De la mine nu vei afla etnia făptașului, ci scopul pentru care Iubirea a permis să se întâmple așa ceva. Ce simbolizează prăbușirea celor două turnuri World Trade Center, care au fost înlocuite mai târziu de al treilea?

Nu sunt eu în măsură să vorbesc despre aceste lucruri cu de la mine putere, din acest motiv Îmi chem Prietenul în ajutor. El îmi va arăta ceea ce nu am mai văzut și îmi va spune ce nu am auzit. Îi mulțumesc pe această cale și îmi opresc acum gândirea.

Cu adevărat, mulți gânditori și-au exprimat opinia cu privire la eveniment, însă puțini au intenționat să cerceteze semnele în spirit mai degrabă decât printre ținte false și dosare prăfuite.

Prăbușirea turnurilor gemene simbolizează sfârșitul omului așa cum îl cunoașteți, ca entitate sufletească separată de spirit, care a fost înlocuit de noul om, acesta din urmă fiind unit cu spiritul său. Din doi aveți nevoie să deveniți Unul ca să trăiți.

Transformarea interioară produce efecte în exterior, așa cum știți. Totodată semnul timpului notează pogorârea ingerului Meu iubit în realitatea oamenilor, care a adus odată cu el moartea și învierea spirituală pe întregul glob.

Conform deciziilor voastre călătoria omului ar fi trebuit să se încheie, cu aproximație, atunci. Greu de crezut și rostit cu prea mare ușurință, dar este adevărat. Prin micul eveniment simbolic a fost evitată dispariția rasei umane. Trimisul Meu neprihănit a venit la moarte în locul oamenilor; pătrunzând în carne, pentru a lupta cu răul creat de om și a elibera omul de judecată.

Dacă i-ați vedea faptele în lumina spirituală vi s-ar înmuia picioarele și ați cădea cu fețele la sol. Dar el stă ascuns de lume ca să nu o înrobească cu sfințenia. Și tot ceea ce se întâmplă are legătură cu el și se petrece din voia lui, chiar și răul.

Cuvintele Mele se înțeleg cu inima, la fel ca toate relatările anterioare. În realitatea minții acestea apar ca vorbe fără sens, tot așa cum limbajul minții nu îi este de folos inimii. Eu nu expun faptele Mele, le scot la lumină pe ale lumii care fără intervenția Mea ar fi mers, pentru a șasea oară consecutiv, la pieire.

În ziua în care zidurile inimilor voastre vor fi străpunse și se vor prăbuși, și vă veți ridica ochii înlăcrimați spre cer din iubire pentru cel care v-a dăruit viața, cunoașteți faptul că îngerul și-a încheiat lucrarea. Pacea s-a așternut pe Pământ mulțumită celui căruia îi datorați suflarea. Și cerul va plânge, iar Tatăl va purta trupul slujitorului iubit în palmele Sale.

Îngerul a cărui lucrare nu a văzut infinitatea nu este trimisul musulmanilor, care va elibera popoarele arabe din jugul occidentalilor. Îngerul a cărui lucrare nu a văzut infinitatea nu este salvatorul creștinilor, cărora dacă le iei Biblia din mână nu mai reușesc să lege două cuvinte. Îngerul a cărui lucrare nu a văzut infinitatea nu este zeul budiștilor ori al hindușilor. Îngerul a cărui lucrare nu a văzut infinitatea nu sunt eu sau tu, suntem noi toți împreună, cei care ne asemănăm lui Dumnezeu în chip, suflet și spirit. Numele nostru este Mihail, Conducătorul de cete, și este sabia Iubirii care a coborât pe Pământ prin a doua venire a Sa.

Dacă gândești că acest document conține un mesaj exagerat încă nu cunoști faptul că totul este mai întâi spiritual și că nimic nu se întâmplă doar de dragul întâmplării. Toamna spirituală e etapa maturizării, în care lucrurile se arată așa cum sunt. Toate evenimentele miseroase din viața ta au lucrat întru dezvoltarea spiritului tău individual.

De ce consideri tu, Alberto, că frunzele își schimbă culoarea în această perioadă?

Deoarece își opresc alimentarea, apoi se usucă și cad.

Care este lumina din spatele fenomenului?

După o vară trudoasă spiritul lor se întoarce în profunzimi.

Culorile toamnei dezvăluie nuanța luminii cu care s-a hrănit fiecare frunză. Așadar cele galben-portocaliu au absorbit nuanța galbenă din spectrul luminii, acelea roșu-marونیu pe cea roșie și așa mai departe. Pe parcursul procesului ele au respins culoarea verde, efect care te-a indus în eroare. În realitate frunzele nu sunt verzi, doar reflectă această culoare existentă în lumină. Tot așa este omul care în aparență respinge învățătura și luptă cu viața, el de fapt o absoarbe.

La final, dragilor, dat fiind faptul că ați asimilat și lecția cu numărul nouă, să ne ridicăm în picioare și să repetăm împreună câteva noțiuni bazice pentru formarea unei percepții sănătoase:

Dumnezeu este o Forță impersonală și o Persoană reală, ce pot fi descoperite în interiorul uman. Prin accesarea lor omul devine Dumnezeu. Diavolul este însă doar o închipuire umană, un părinte al mincinunii în care se scaldă acest neam.

Cum se face că Tu ești real în vreme ce diavolul este doar o închipuire umană? Pe ce se bazează afirmația noastră?

Dovada constă în faptul că mergi cu picioarele pe un Pământ creat și că exiști împreună cu alte miliarde de miliarde de ființe create. Viața care există izvorăște din ceea ce la prima vedere nu există. Acest fapt dovedește existența unei inteligențe misterioase ascunse, care creează și menține formele atât timp cât decide că este necesar, în vederea pregătirii lor pentru scopuri mai mărețe.

Și existența diavolului poate fi dovedită prin atrocitățile care scârbesc chiar și fiarele sălbatice.

Atrocitățile au fost și sunt săvârșite de om prin libertatea pe care omul a primit-o. Cum susții tu înaintea Mea, ca adult matur și cu experiență, faptul că un personaj fantezist te-a îndemnat să săvârșești răul și astfel ceri să fii absolvit de vină?

Omul conștient preferă să fie condamnat în Rai decât liber în iad. El cunoaște că în realitate Raiul nu te condamnă, iar infernul nu îți poate dărui libertatea, ci condamnarea. Rebelii lumii sunt sclavii faimei pentru care au plătit cu libertatea. Ei promovează rebeliunea în timp ce se supun caselor de discuri ori trendurilor, ca să rămână pe piață și să supraviețuiască. Aceste victime și-au pierdut chiar și dreptul la a se îmbrăca cu ceea ce preferă, iar de identitatea lor lăuntrică nu este interesat absolut nimeni.

Adevărata putere aparține Iubirii. Răul se naște din neîmplinirea umană și este aplicat în urma slăbiciunii în fața tentației. Iubirea este puterea, Iubirea este puterea, iar Iubirea sunt Eu. Eu sunt Dumnezeu Elyon, tu ești leul lui Dumnezeu. Acum cunoști și acest Nume pe care ai nevoie să îl experimentezi.

În vremurile acelea confuze, care au venit, oamenii vor crede că luptă de partea binelui, pentru dreptate, și nu vor fi conștienți de faptul că lupta se dă în interior. Ei se vor certa și dușmăni pe cale legală sau rebelă, până la nebunie. Se vor strânge în piețe și își vor cere drepturile penibile în loc să ceară înțelepciune și nu vor vizualiza calea spre libertate și independență.

Nevoia de a aplica celuilalt o corecție provine din neputința ta de a ierta și a înțelege situația în care te-a plasat viața. Atunci ieși măsuri în lumea de afară fiind impulsivat de neîmplinirea ta interioară, și realitatea devine un iad. Dacă mai există ceva bun în oameni acel ceva este Iubirea Mea și sabia care taie lanțurile răului așa cum nu a mai făcut-o nimeni.

Dacă ai visat vreodată că erai căutat, atacat și capturat, dar ca printr-un miracol ai izbutit sau te-ai trezit, luptând cu lumea imaginară, află că atacatorii sunt propriile tale gânduri, iar conflictele mentale care atentează la viața curată care a mai rămas în tine și care este spiritul tău provin din dorința ta de a te ridica deasupra celorlalți. Eroul dinăuntrul tău este îngerul Meu sfânt care încasează gloanțele fricii și se ridică peste lumea maladivă pe care o crezi.

Căci nu ei, ci gândurile tale despre ei te sufocă și îți răpesc fericirea. În final tot răul din tine, împreună cu carnea contaminată, vor muri, și îngerul se va ridica glorios în lumina infinității. Dinăuntrul fiecărei ființe va conduce lumea, căci el este spiritul care ești și eroul Meu iubit.

Ce urât este un prunc de doar câteva zile, spre deosebire de un copil cu vârsta cuprinsă între cinci sau șapte ani. Nici adolescentul nu se bucură de mare frumusețe lăuntrică sau ca aspect.

Pruncul, în pântecul mamei sale, încă nu are un suflet. El este un organism menținut în viață de către mamă. Sufletul pătrunde în făt după primele șase luni de sarcină și continuă să modeleze ființa până la vârsta de șapte ani. Frumusețea și inocența copilului i se datorează sufletului care a lucrat neostenit în acest scop.

După primii șapte sau zece ani de viață sufletul se retrage în profunzimi, lăsând în lume o ființă perfectă, prin lucrarea minunată, permițând minții să se dezvolte liber. Începând de atunci copilul începe să se urâtească la propriu și la figurat.

În general sufletul nu mai iese la înaintare niciodată, până la moartea trupului, deoarece omul nu îi mai permite. Cei puțini la număr ale căror minți se maturizează se unesc cu sufletul și devin ființe invincibile, cărora nimic nu le stă în cale. Apoi sufletul face cunoștință cu Spiritul Tată, de care se alipește. Și iubește!

Încheiere

Trezește-te, ia-Mă de mână și vino să cunoști iubirea divină neînțeleasă. Intensitatea ei se aprinde ca o scânteie biruitoare de moarte. Abandonează-te și deschide-ți vederea interioară. Călătorește alături de fasciculele de lumină care se joacă în atmosferă și fii spirit alături de Duhul Iubirii. Analizează locul, apoi descrie înfățișarea persoanelor care ți se arată și sentimentul.

Ceea ce văd nu mă mai miră așa cum se întâmpla odinioară, dar și viziunea actuală este demnă de notat și împărtășit.

Mă aflu împreună cu Tine într-o încăpere modestă, de țară, cu perdele brodate la ferestre și o masă generoasă la mijloc. În jurul mesei învelite cu o față de masă ale cărei laturi atârnă pe podea stau doisprezece femei îmbrăcate în costume tradiționale, curate și strident colorate. Pe picioare poartă dresuri albe confecționate din bumbac gros, iar pe glezne niște ciorapi lungi croșetați, ornați cu aceleași motive tradiționale. Capetele femeilor căsătorite sunt acoperite cu baticuri negre, în timp ce tinerele fete poartă coronife florale. Toate stau cu ochii închiși și rostesc o rugăciune puternică care se ridică deasupra casei și plutește în văzduh.

Vântul poartă apoi cuvintele femeilor cu cămăși îmbibate de lacrimi și sânge. Ca prin minune ele își opresc suferința și adoptă seriozitatea. Puterea lor crește și devine egală cu cea a soților pe care îi plâng.

Ce căutăm noi oare în intimitatea soțiilor îndurerate ale unor bărbați care poate s-au dus?

Liniște!

Te afli alături de Mine deoarece am fost chemați. Tu nu auzi cuvintele rostite de femeile îndurerate deoarece nu cunoști limba, însă sufletele adunate în Numele Meu Mă strigă de mai bine de trei ore. „O, Bozhe, o, Bozhe, slava naviky Bohu“.

Așa cum ai intuit, suntem în țara vecină care se află în război. Te-am adus aici în spirit ca să cunoști faptul că Mie nu Îmi scapă nimic. Modalitatea prin care lucrez nu îți este cunoscută, așa vor rămâne lucrurile până în ziua în care Mi te vei alătura definitiv.

Războaiele vă învață că încredințarea vieților în mâinile unui om asemeni vouă, lacom și slab în fața tentației, nu este o decizie tocmai înțeleaptă.

Dacă un conducător intră în conflict cu altul și îl invadează, din invidie sau din dorința de a își impune autoritatea, el va sili frații să se ucidă între ei în loc să își ducă lupta personală.

Popoarele s-au masacrat în toată istoria din setea de putere a tiranilor și seucid în prezent din cauza prostiei lor. Căutați ca pe viitor să nu mai dați putere oamenilor pe care îi alegeți ca să vă conducă, ci puneți-vă nădejdea în Spiritul lăuntric care este Dumnezeu și veți realiza faptul că nu aveți nevoie de conducători.

Spre deosebire de animale omul este stăpânul lui însuși, așa l-am creat Eu ca să fie. Fiți înțelepți și nu Îmi arătați contrariul.

Tot răul care există în lume se naște mai întâi în inimile micilor diavoli umani, care sunt, respectând această ordine, preoții, conducătorii și apoi bogații lumii, care au devenit sclavii puterii. Prin slăbiciunea lor în fața tentației fac prăpăd în lume, susținându de rădăcinile idolatre care există în fiecare trăitor. Orice nebunie se întoarce însă împotriva nebunului și îl așază pe scaunul electric ori îl spulberă în casa lui, atunci când se odihnește alături de familia lui.

Ce putem înțelege de aici? Analizând istoria acestei civilizații, copii, recunoaștem faptul că nebunia poporului de a avea un conducător pe care să îl venereze se întoarce împotriva poporului prin intermediul conducătorului și ucide poporul. În același timp nebunia conducătorului de a supune se întoarce împotriva conducătorului prin intermediul poporului și ucide conducătorul.

Societatea umană este asemeni unei piramide întoarse cu susul în jos. Pe vârful firav care a fost poziționat la bază, reprezentat de poporul muncitor și fără autoritate, apasă nivelurile superioare ale deținătorilor bogați și a conducerii. Cu cât te ridici pe această scară ierarhică cu atât asimilezi mai multă greutate, care înseamnă faimă, finanțe, securitate și putere de control.

Aceasta se întâmplă deoarece sistemul uman funcționează pe dos. Regele ia de la popor și oferă conducerii, în loc să ia surplusul conducerii și să îl ofere poporului, ca statul să funcționeze. În cerurile Mele ființele respectă ordinea naturală a lucrurilor, iar piramida ierarhică stă așezată cu greutatea la bază și se subțiază cu cât te înalți spre vârf.

Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că oamenii care trăiesc la primul nivel, reprezentat de poporul care trudește și produce, sunt apreciați și cei mai bogați, deoarece ei au multe nevoi și prin urmare primesc acces nelimitat la resurse. Cuvântul lor are greutate și este luat în seamă. Poporul este fundația oricărui sistem guvernamental.

Într-o societate sănătoasă poporul are autoritate și putere de decizie, în vreme ce regele ascultă. Rolul regelui este să observe și să vină cu propuneri înțelepte la care poporul, din cauza gra-

dului intens de activitate, nu s-a gândit. Poporul exclamă impresionat la recunoașterea propunerilor ingenioase și le aplică, manifestând un respect profund față de înțelepciunea regească și își întărește astfel convingerea că a ales drept punând regele actual pe scaunul cel mare. Și încrederea crește în fiecare om.

Cu cât te ridici pe această scară ierarhică cerească realizezi faptul că învățătorii, ghizii spirituali și îngerii au din ce în ce mai puține nevoi și mai puțină autoritate asupra ființelor care trăiesc la nivelurile inferioare. Motivul este faptul că ființele au nevoie să se dezvolte liber. Acestea nu trebuie influențate nici în rău, nici în bine, ci doar impulsionate, la cerere, atunci când este cu adevărat necesar.

În vârful lipsit de greutate al piramidei stau Eu, Regele tăcut care pentru majoritatea trăitorilor este mai mult un zeu legendar sau o superstiție. Eu nu am nicio nevoie și nu Îmi exercit autoritatea asupra ta nici dacă ai urca pe cea mai mare scenă a lumii pentru a declara faptul că Dumnezeu a murit.

În ceruri cu cât un spirit este mai desăvârșit și are mai multă putere este mai bun și se folosește de putere mai rar. Pe Pământ, cu cât omul este mai întunecat și are mai multă putere este mai rău și face abuz de putere mai des. Gândiți-vă la cele citite, apoi acceptați-le, ca ai voștri copii să răstoarne piramida lumii și să o re poziționeze. Căci preoții și conducătorii voștri au vesele de aur în palatele lor uriașe și conturile pline, iar lumea lor este plină de proști și de săraci. Preoții cerești locuiesc în colibe realizate din paie, însă în lumile lor nu există cerșetori.

Eu, Tatăl tuturor ființelor și Creatorul lumilor, nu am un loc în care să Îmi plec Capul. Evident, aici fac referire la inimile voastre care încă nu sunt îndeajuns de curate încât să Mă primească înăuntru pe deplin, în ciuda eforturilor pe care le depuneți.

Amintiți-vă totuși că omul are nevoie să respecte legea divină și nu divinitatea trebuie să respecte legea umană. Faceți aceasta pentru voi, ca să trăiți.

Trezește-te cu gândul că ai primit o nouă zi perfectă de care să te bucuri. Plimbă-te în razele aurii ale dimineții și adulmecă prezentul, devenind mai bun și mai blând. Ce senzație plăcută îți transmite Creatorul care se află în jurul tău și în tine! Cum poate fi El atât de îngăduitor încât să Își reverse harul asupra unui om rece, care a cârcotit și detestat întreaga lui viață?

Ai mai primit o șansă pentru a admira lucrarea minunată și a înțelege faptul că pe Pământ ești orfan doar în aparență, în afara trupului greoi Eu sunt ca un frate pentru fiecare suflet și totodată

îi sunt Părinte. Nu îți strigi tu fratele pe nume, folosind cele mai ușoare cuvinte și toată deschiderea, pentru a îl saluta? Ei bine, tot așa umblăm noi laolaltă, vizitând lumi grele cu scopul de a le elibera.

În încheiere vom expune cauza generală a degradării omului modern, care este mult mai periculoasă decât un război local.

Cauza principală a nefericirii adultului este sexul, v-o spun direct, fără ocolișuri. Ca adevărul să vă elibereze el trebuie dezbrăcat de orice înveliș. Studiați creierul uman atât timp cât aveți nevoie pentru a atinge această convingere. Rețineți faptul că Eu nu vă impun ce să faceți ori să nu faceți, vă atrag atenția asupra modului de funcționare al organismului pe care l-am creat.

La fel ca orice stimulent sexul stoarce creierul de substanța fericirii și lasă în urmă un organ cerebral slăbit, care nu își mai poate îndeplini funcțiile. Incapacitatea creierului de a hrăni trupul cu această substanță naște în om frustrarea, tristețea, lenea și dramatismul. Același lucru bun de odinioară nu mai este la fel de bun în percepția sufletului în cauză, din acest motiv el caută alt stimulent și tot așa, până nu îl mai satisface nimic.

Ca viața să continue după existența terestră e necesar să vă eliberați de lume, dacă nu prin iubire, care este o scurtătură spre eternitate, prin înțelepciune, care este un chin. La final rezultatul contează, nu modul sau timpul. Înțelegând faptul că toate provocările la care te supun te aduc mai aproape de cine ești, iubitul, și că tot ce îți cer să faci servește binelui tău, te liniștești.

Frumusețea ți se arată peste tot în natură, chiar și animalele o poartă, dar dacă în tine nu există frumusețe nu o vei vedea. Vei umbla ca orbul după ceea ce te îndeamnă trupul și te va durea.

Primul exercițiu efectuat de omul conștient în vederea cunoașterii de sine este separarea de trup, ca percepție. Acesta își aduce aminte frecvent faptul că nu lui îi este foame sau sete, ci trupului. Nu el are nevoie de odihnă, trupul ostenit are. Dacă se consideră supraponderal, urât sau scund, își vine în fire știind că trupul e astfel, ființa lăuntrică este de o frumusețe divină care dacă s-ar revela lumii toți trăitorii i-ar cădea la picioare.

Timpul petrecut în mica lume murdară și împuțită este scurt. Dacă vrei să îți dovedești puterea nu lăsa lumea să te transforme într-un om de nimic.

Sfârșitul Documentului 9